

Бюлетин № 4.

Издава д-то на Македонската емиграция в Пловдив.

ИЛИЗА СЕДМИЧНО
Годишен абонамент 50 лв.

Адрес: Редакция „Бюлетин“
ул. Май № 7 Пловдив

Отделен брой 1 лв.

И К.

Из кой пжт?

Тоя въпрос стои открит пред македонската емиграция и чака за правилен отговор, който да обезседи принципа Divide et domine. До като в миналото емиграцията, биваше използвана от буржуазните партии в България, за свои партийни цели, сега става обратно, тяхното място се заема от левите в лицето на комунисти и социалдемократи. Въпроса «из кой пжт» поставен пред емиграционното публично събрание в Пловдив, получи три отговора. Два, съвсем чужди за емиграцията, бяха: отговора на комуниста, който насочи емиграцията по пътя, който води към III интернационал и тоя на социалдемократа, с насока към II и 1/2 интернационал. За да поя ним третия отговор, трябва да се разиржеме малко, която зотуля пътя, по който трябва да върви макед емиграция, за да види тя своя исторически пжт, и, заедно с нас, да даде най правилния отговор.

Македонската история познава две течения — върховисти и централисти или обединисти и автономисти. Първите от факта, че 60% от населението бе българско вздеха «логическото» заключение, че Македония трябва да бжде българска. Обаче те не взимаха пред вид двигателя в македонската политика, особеното географическо и икономическо положение на Македония, който принцип, добре разбран от другия лагер, централистите, в лицето на Б. В. М. Р. О. (бившата вътрешна макед. революц. организ.), легна в основата на техния организация, и който до днес не е опроверган нито от десно, нито от лево. Напротив той се догонва от първите и не се изпуска от вторите. Принципиите на Б. В. М. Р. О. в която левичарският елемент надделяваше, след като просъществуваша десетки години и минаха различните перипетии, останали не надминати от времето и сега слу-

жат за спасителна лодка, към която прибегват и едните и другите, колчем се намерят в безбрежно море, на своя потъващ кораб.

Изпълнителния комитет и братствата са в пълн банкрут. Макар в агония, той се инжектира, за да преживее своята есетра „Временната комисия“, която е болник с неопределена диагноза. Тя най-много си служи с спасителната лодка, но не иска да признае нейното настояще и блискоминало съществуване. От лево, за дейността и принципите на Б. В. М. Р. О., отзовзват се най-ласкаво и те и органа им „Освобождение“. Като в миналото националистите, така в настоящето комунистическата партия, чиято теоритизирана революция действа опияняващо и плевява неспокойната и бунтарска душа на емигранта, събира емиграцията около своето знаме, за да ги изпрати към... — *избирателните урни*, за постигане на свои теснопартийни цели; като ги отдалечава от техната пряма цел. Опасен прецедент е образуването емигранска група при комунистическата партия, защото това би насърчило и другите партии към образуване на такива групи. А това ще рече, че Македония не може самостоятелно да съществува, защото нейните сивове са свързани с политическите партии в друга държава и тя не е способна за самостоятелен политически живот. Требва да се има предвид от лево, че даже при една

балканска съветска република, пак Македония ще бъде икономически, отчасти и политически, самостоятелна, и равноправен член в балканската федеративна съветска република.

Като се има предвид, че пътя за освобождението е *кървав*; че революционните борби са неминуеми (но не в форма на четничество); че, за да заслужи свободата си един народ трябва да разполага с самостоятелна, налична, реална сила; то македонските народи трябва да се сформират в такава, както в Македония, където терора ги сплотява, така и емиграцията тук и другаде, без разлика на народност. А това е възможно при една чиста македонска революционна мощна организация, която да разчита преди всичко на собствените си сили. До като не се сформира тази реална сила, с прямата своя цел — създаване независимостта на Македония на началата проникнати от социалната правда, гарантираща политическата и икономическа независимост, до тогава участието на Македония ще бъде такава, каквато е била до днес. След като създадем условията и бъдем готови, за една решителна освободителна акция, за една местна, локална, ако не социална, революция, тогава ще имаме нужда от съчувстващите ни политически организации в балканските и други държави, като комунисти, социалисти и пр. Техната помощ ще бъде, не да ни освобождават, а да спрат прави

телствата в своите страни, да не пречат на тази наша освободителна акция.

Световните състезания между комунизма, социализма и капитализма немаат за цел освобождението конкретно на Македонија. Тези е голем мащаб състезания, ще продолжат, може би, до като светува. И ако ние чакаме чужда та помош, ще изчезнем, тјнејки в двојното робство — политическо и економическо. Горепоменатите политич организации, без да бждем техни сџпартизани, длжжни са да ни дадат поддржката си. Зшто тоа задлжжение те са поели тјржествено пред всебштата световна историја: има го в тезисите на III и комун. интернаци-

онал, има го и на знамената на др. партии. Постигната един път главната цел, ще се пристџни кјш строителната работа, в която болшинството ще наложи формата на внтрешното управление. Но, обяви ли и борбата в принципите на социалната правда, политическата и економическа независимост, јвно е, која форма на управление ще треба да надделе. За великият момент на освободит. револ. акција, всички, без разлика на убеждение, треба да си подадат ржка. Такива са били разбирањата на истинските револуц. от Б. В. М. Р. О. и този е пътя по който треба да вјрви вјрви македонската емиграција. —

Старите грешници.

Из едно писмо на един приятел от Кюстендил извлчачанме следното:

Одавна престанах да общувам сџс «емиграцијата» прибиваваща тук. Тоа не са емигранти които да ги интересува настџпилото бедствие.

„По-старите», ще се обидат ако ги наречете емигранти. Успели да си вјзобноват „живота“, всецяло погълнати от печалби и тјрговкси зделки — поклонници на власта и капитала — нищо не е в сџстояние да ги накара да заработјат за участа на своите задграни-

чни братя и емигриралите от последните години, а поскоро гледат да измжкнат от празните им дџбове и тоа което са успјали да вземат при напускане на своите огнища, да ги използват за сух хляб и стреха.

Такива са нашите «стари емигранти», забогатели по една или друга причина за сметка на други...

А за емигрантите от последните години какво да кажа? — Те са хора малограмотни и почти неграмотни, хора които и да искат да прочетат нешто и да тржнат по пџтища определени

лично от тях самите, пак не биха могли, те са възбуждана топка в чужди ръце, защото са под влиянието на техните водачи, готови да ги тласнат ту към една, ту към друга политическа партия. По този начин се пораждат гонения помежду самите тях, които достигат да самоизстребление.

Проектира се да се образува „Младежка емигрантска група“ в града и ако тази организация се стабилизира и бъде независима от някоя „друга“, ще съобща адреса на секретара ѝ, за да се отнесе напосредно до него. Дано тези млади хора са пропити от духа на „новата мисъл“.

Б. Р. Това, което нашият приятел пише за Кюстендилската емиграция, може да се констатира на всякъде. Почти изцяло Българската емиграция отдавна е престанала да смята себе си за такива, защото се е развратила в средата на политическите партии, моралът на които знаем колко високо стои. Ако прировим историята на политическите партии в България, ние ще видим ясно участието, което старата македонска емиграция е взела във всичките политически мръсотии на тия пар-

тии. Не са далеч времената, когато названието „Македонец“ бе синоним на епитета „шайкаджия“. В нэдвечерието на изборите правжрженици на разни партии сновеха из средата на македонските емигранти да вербуват шайки и избирателен добитък, а рдко ще се срещне политическо убийство в страната, при което да не е замесен и някой македонец. Тжй е с убийството и на Белчева и на Стамболова.

Старата емиграция, вместо да се обособи в отделна организация, претопи се в политическите партии на страната, взе участие в управлението и, следователно, в отговорностите за всички престъпления, които управляющите партии извършиха. Тжй се създаде едно враждебно настрояние в България спрямо македонските емигранти, защото бяха времена, когато реакцията отгоре се крепеше със съдействието на една голяма част от старата емиграция, която често бе фаворизирана дори във ушжрб на местните граждани.

Сжздадените отпосле Вжрховни комитети сжщо не се ограничиха само със „македонствувани“, а даваха моралната дори и фи-

зическа подкрепа, на разните «отговорни» и «неотговорни» фактори в управлението на страната. Това продължава и до сега: вчера Върховния комитет на Сарафов флиртуваше с Радослависти и Генадиевисти, а она на Цончева бе в услугите на Фердинанд; днес Изпълнителния комитет любезничаше с демократи, а Временната комосия лижи царулите на земеделците и се лигави с шир. социалисти. Тъй старата емиграция върви по стария път, но който се мъчи да повлече и емиграцията от последните години, да я разврати като себе си и я направи негодна.

Поне този път съзнателната част от македонската емиграция, особено по младото поколение от нея, не трябва да позволи на старите грешници да продължават своето развращаващо влияние върху новата емиграция.

Последната, колкото и да е невежествена, тя все пак е в състояние да разбере кой е правия път, ако той ѝ бъде посочен разбрано, ясно и искрено. Тя е запазила още в себе си всички добри качества, които е е култивирала, когато се е борила в Македония в редовете на бившата [Вжт-

решна Революционна Организация и чека бжде уверени, че ако Употребим малко усилия и по голем такт, ние ще успеем да отблъснем от нея влиянието на политическите котерии и техните «македонски организации». Така македонската емиграция от последните години ще се обособи в една чисто емигранска организация, която ще бжде далеч от партийните ежби в България и вместо да прави избори и калабалж по партийните събрания, ще се грижи за своята собствена участ и за учащата на поробена Македония.

ХРИСТО МАТОВ

Преди десет дена той умре в София.

На младите македонци и тракийци той не е известен, старите обаче го познават твърде добре, защото бе дълго време член в централния комитет на бившата Вътрешна Революционна Организация, учител в Солунската гимназия, заточеник в Бодрум-кале и след това представител в България на същата организация.

Христо Матов бе един от най упоритите работници в редовете на революционната организация в Маке-

дония и през известно време един от нейните ръководители. По край своята упоритост в работата ако притежаваше и един по широк поглед върху политико-обществените борби в Македония, пропит с поголям либерализм и освободен от много политически предразсъждения, безспорно че можеше да постигне желанието си да бжде идеолога на революционното движение през 1900-те години. Той обаче не можа да надмине себе си. Грешките в неговата дейност не произ-

лизат от зл^оумисъл. В желанието си да използва всичко за освободителната кауза, той често не виждаше че е използван от фактори чужди на чистата революциона борба и дори враждебни ней.

Истврията ще прости на Христо Матов, защото само онзи не греши в обществените борби, който стои безучастен далеч от тях.

Нека бжде добра и длуга паметта за покойника македонски революционер Христо Матов!

Арменската Емиграция.

Няма друг нещастен на род на света, който т^ак жестоко и коварно да е бил смазан, между гигантските воденични камъни на международния капиталистически империализъм, както трудещият се арменски народ. Жертва на изменните дипломатически интриги на финансовия свят, преследван вечно от тиранин беснеещ от кр^ввник безпощаден, „отломките нищожни от храбр и славен народ мъченик“ за да запазят физическото си съществуване, своя хубав и звучен език и вековната си култура, сж принудени да глеят и живеят в клето из-

гнаничество, в неприветлива чужбина—дето според израза на Мицкиевича, чужденеца си състава вечно чужд—далеч от своята замечана родина, разпржснати като гонени стада от глутница влци....

И вие, драги читатели, навред по света ще најдете отломките на този „храбр и славен народ мъченик“ като почните от страната на Балканите, мините Алпите, Пиринеите, отидете оттатж Океана, в Америка и свршните с пустинните брегове на Сахара, Нахгар Ел-Омара.....

Поради непоносимите и тежки условия, арменците

сж бивали принудени масово да емигрират от векове из Армения.

Колосалния отлив на емиграцията започва през 1896 г. Тогава държавния кораб на червения полумесец плаваше по водите на матушка Русия. Под християнската закрила на последната се организираха кланетата над арменския народ, които коштуваха живота на 300000 негови синове и дъщери. Не по малко от 200000 арменци емигрираха в Америка, Египет, Персия, Франция, Италия, Бжлгария и пр.

Когато на отоманския хоризонт заблещука тевтонското слънце и когато носителите на Кайзерския империализъм се почувстваха достатъчно консолидирани обяви се, с зурли и тжпани, хуриета, който се овенча с **кланетата в Ада** на арменския народ. Хуриета на младотурците коштува на арменския народ 50000 души изклани и толкова емигранти в Сирия, Палестина и Арабия.

Грамадните жертви, дадени от арменския народ, бледнееха, подобно нощното газениче, пред страшните, колосални, гигантски жертви, или по-право да кажем, пред поголовното изстребление на арменския народ

през време на всесветската война от турската войска и джандармерия. Няма по трагичен и ужасен исторически момент в историята на народите, от зловещия момент, от вартоломейската нощ на 11/24 април 1915 г. когато, сжгласно варварската заповед на канибалите Енвер паша и Талаат паша пжрвият от които участвуваше в болшевишкия конгрес в Баку, се арестува целата арменска интелигенция от 800 човека, сжстоящи се от прочути професори, известни лекари, видни адвокати, талантиливи публицисти и писатели, с европейска известност, поети и музиканти, инженери и агрономи, учители и свещеници, журналисти и обществени дейци, депутати и министри, индустриалци, тжрговци, фабриканти и земеделци и пр. пр. извжрзани крака и ржце като говеда бидоха откарани по пусти полета, диви балкани и пустини, дето с брадва, касатура и с камжви избиха като бесни псета, изоставяйки труповете им на орляк гарвани за пишна храна ...

Нима само интелигенцията биде унищожена?

Сжвсем не! Ами и целия народ. Заповедта на Енвер-

Талаата беше: „да бждат избити всички арменци. Да се шадат само онези, които не могат да запазят в паметта си образа на майка си“.

Заповедта беше изпжлвена с най голяма безчеловечност. Биде избито едно население от 1,800,000 арменци жени, мъже, деца и моми. Само около 300,000 бозайничета, деца и красиви девизи бежа скрити в тжмните жгли на харемите, от дете досега едва сж спасени 200,000 деца, сирачета, без майки, бащи и роднини, чието продоволствуване тежи вжрху слабите плещи на останалите арменци....

Сполучилите да се освободят от младотурската вартоломейска нош емигрираха в Русия, Персия, Китай, Арабия, Египет и Бжлгария.... По този начин се разори и унищожи цел един арменски народ... И сега над невгашните цжвтящи градове и села грозно гарван грачи.... Младотурците надминаха Султан Абдул Хамида и те заприличаха на оня Щедринов Генерал Губернатор, който искал да вкара ред в мамадишкия окржт с изстребването на половината инородци и с заточаването на другата половина.

Ако световната война бе-

ше една голяма беда за народите, които участвуваха в нея, защото от своето население от 8 до 10% дадоха жертви, какво беше тя за арменския народ, който 75—80% пожертвува от своето население през сжщата война?

И срещу каква цена?

За да няма днес подслон под слжнцето, дето да прибере разпржснатите свой чада, гниещи в емиграционна неволя, вжпреки помпозните фразеологии на великите вжжеиграчи от рода на Вилхема, Лоид Джоржа, Клемансо и Вавияни, Ните и Броян, които обявиха войната «в името и в защита на малките и перобени народи».

Каква отвратителна лжжа!

Подписка.

За образуване фонд кжм списанието «Бюлетин».

Д. Данов	50 лв.
М. Димитров	10 лв.
Г. Паламудов	5 лв.
Д. Шумков	100 »
Ив. Воденичаров	20 »
Г. Керкеньков	100 »
Хр. Кржстев	5 »
Всичко	290 лв.

Емигранти, подкрепете фонда на си, „Бюлетин“. То е единствения печатен лист, който ратува за сплотяването на цялата емиграция далеч от всички политически партии.

Дайте своята материална помощ за вашето собствено дело.

Подписката продължава.